

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ

Члан 1.

У Закону о парничном поступку („Службени гласник РС”, број 125/04), у члану 1. реч: „трговачких” замењује се речју: „привредних”.

Члан 2.

У члану 4. став 1. после речи: „расправљања” додају се запета и речи: „ако овим законом није другачије одређено”.

Члан 3.

Члан 6. мења се и гласи:

„У парничном поступку у службеној употреби је српски језик и ћирилично писмо. Други језици и писма службено се употребљавају у складу са законом.

У судовима на чијим подручјима живе припадници националних мањина, у службеној употреби су и њихови језици и писма, у складу са Уставом и законом.

Странке и други учесници у поступку имају право да се служе својим језиком и писмом, у складу са одредбама овог закона.”

Члан 4.

У члану 7. став 2. реч: „све” брише се, после речи: „захтева” додају се запета и речи: „искључиво на основу предложених и изведених доказа”.

У ставу 3. реч: „Суд” замењује се речима: „Изузетно, суд”.

Члан 5.

У члану 32. додаје се нови став 1. који гласи:

„Ако се тужбеним захтевом тражи утврђење права својине или других стварних права на непокретностима, утврђење ништавости, поништај или раскид уговора, који има за предмет непокретност, вредност предмета спора се одређује према тржишној вредности непокретности или њеног дела.”

Досадашњи став 1. постаје став 2.

Члан 6.

Члан 37. мења се и гласи:

„Судија појединац суди спорове о имовинскоправним захтевима ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 50.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У току поступка странке се могу споразумети да имовинскоправне спорове суди судија појединац, без обзира на вредност предмета спора, осим у случајевима предвиђеним посебним законом.

Сматраће се да постоји споразум странака да имовинскоправни спор, без обзира на вредност спора, суди судија појединац, ако једна странка то предложи до припремног рочишта, а друга странка се о предлогу не изјасни.

Ако један од супарничара поднесе предлог да у имовинскоправном спору суди судија појединац или то учини већина супарничара на једној страни, сматраће се да су се остали сагласили са предлогом.

Ако и на другој страни постоје супарничари, сматраће се да је предлог да у спору суди судија појединац прихваћен и да споразум постоји, ако се нико или већина супарничара не изјасни о предлогу, односно ако један од двоје супарничара прихвати предлог.

Судија појединац суди спорове због сметања државине.

Судија појединац спроводи поступак и доноси одлуку у предметима правне помоћи.”

Члан 7.

Члан 38. мења се и гласи:

„Кад суди у другом степену у седници већа или на расправи суд одлучује у већу састављеном од троје судија.

Врховни касациони суд одлучује у већу састављеном од троје судија.”

Члан 8.

У члану 41. став 1. речи: „Србије и Црне Горе,” бришу се.

Члан 9.

У члану 47. став 1. реч: „поништаја” замењује се речју: „поништења”, а речи: „брачни другови” замењују се речју: „супружници”.

У ставу 2. речи: „брачни другови” замењују се речју: „супружници”.

Члан 10.

У члану 48. речи: „брачних другова” замењују се речју: „супружника”.

Члан 11.

У наслову изнад члана 61. после речи: „стране” додају се речи: „непосредно”.

Члан 12.

У члану 62. став 2. после речи: „истоветан предлог” додају се запета и речи: „ако је предлог необразложен, не садржи разлоге из става 1. овог члана или ако странка тражи одређивање другог стварно надлежног суда из разлога који се односе на искључење, односно изузеће”.

У ставу 3. после речи: „судија појединац” додају се запета и речи: „односно председник већа”, а после речи: „суда” додају се речи: „или веће другостепеног суда”.

Члан 13.

У члану 66. став 1. тачка 3. реч: „брачни” замењује се речју: „супружник” а реч: „супружник” замењује се речју: „партнер”.

У тачки 6. реч: „суделовао” замењује се речју: „учествовао” а речи: „поступку пред нижим судом или другим органом” замењују се речима: „доношењу одлуке која се побија”.

Члан 14.

У члану 68. став 3. реч: „вишег” замењује се речју: „другостепеног”, а реч: „вишим” замењује се речју: „другостепеним”.

Члан 15.

У члану 69. став 1. после тачке 3. тачка се замењује тачком и запетом и додају тач. 4. и 5. које гласе:

„4) кад странка захтева искључење, односно изузеће судије који не поступа у том предмету;

5) кад странка захтева искључење, односно изузеће председника суда, изузев када поступа у том предмету.”

Став 2. мења се и гласи:

„Недопуштен захтев одбациће судија пред којим се води поступак и кад је странка ставила предлог за искључење, односно изузеће тог судије.”

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Ако је захтев из става 1. овог члана поднет на рочишту, судија ће га одмах одбацити и наставиће рочиште, а ако је поднет у поднеску најкасније у року од три дана од дана пријема поднеска.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Досадашњи ст. 4. и 5. бришу се.

Члан 16.

У члану 78. став 2. реч: „стараоца” замењује се речју: „старатеља”.

Став 3. мења се и гласи:

„За отклањање недостатака из ст. 1. и 2. овог члана суд ће одредити рок који не може бити дужи од 15 дана.”

Члан 17.

У члану 80. став 2. реч: „стараоца” замењује се речју: „старатеља”.

Члан 18.

Члан 82. брише се.

Члан 19.

У члану 84. став 3. мења се и гласи:

„Заступање Републике Србије и њених органа, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе уређује се посебним законом.”

Члан 20.

Члан 96. мења се и гласи:

„Странке и други учесници у поступку имају право да на рочиштима и приликом усменог предузимања процесних радњи пред судом употребљавају свој језик.

Ако се поступак не води на језику странке, односно других учесника у поступку, обезбедиће им се ако то захтевају, усмено превођење на њихов језик

онога што се износи на рочишту, као и усмено превођење исправа које се на рочишту користе ради доказивања.

Странке и други учесници у поступку који су слепи, глуви или неми имају право на бесплатног тумача у поступку пред судом.”

Члан 21.

У члану 107. став 4. речи: „и Црне Горе” бришу се.

Члан 22.

У члану 121. став 1. после речи: „тумач” додају се речи: „и преводилац”.

Члан 23.

У члану 122. став 1. реч: „вишег” брише се.

У ставу 5. речи: „виши суд кад решава о правном леку” замењују се речима: „суд који решава о правном леку у поступку по правном леку”.

Члан 24.

У члану 128. став 1. речи: „територијалне аутономије” замењују се речима: „аутономне покрајине”.

Члан 25.

У члану 131. реч: „заводских” замењује се речју: „кривичних”.

Члан 26.

У члану 162. став 2. реч: „виши” замењује се речју: „другостепени”.

Члан 27.

У члану 235. став 2. речи: „територијалне аутономије” замењују се речима: „аутономне покрајине”.

Члан 28.

У члану 239. став 1. реч: „брачног” замењује се речју: „супружника”, реч: „супружника” замењује се речју: „партнера”, а реч: „стараоца” замењује се речју: „старатеља”.

Члан 29.

У члану 246. став 1. реч: „тумача” замењује се речју: „преводиоца”.

У ставу 3. после речи: „Суд ће” додају се речи: „преводиоца, односно”.

Члан 30.

У члану 261. иза речи: „тумаче” додају се речи: „и преводиоце”.

Члан 31.

У члану 263. став 3. реч: „могућно” замењује се речима: „могуће или је отежано”.

Члан 32.

Члан 266. мења се и гласи:

„У позиву за рочиште на коме ће се изводити доказ саслушањем странака назначиће се да странка која дође на рочиште може бити саслушана у одсуству друге странке.”

Члан 33.

У члану 279. став 1. тачка 7. мења се и гласи:

„7) ако је тужба неразумљива или не садржи све што је потребно да би се по њој могло поступити”.

После става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„Судијски помоћници могу самостално, ради припреме за предузимање потребних мера и одлука предвиђених у овом закону (члан 278. и члан 279. став 1), односно ради организовања припремног рочишта или првог рочишта за главну расправу, обављати послове претходног испитивања тужбе. Пре заказивања рочишта, они могу позвати странке, односно њихове пуномоћнике ради узимања потребних изјава, прибављања потребне документације у циљу разјашњења појединих питања, као и обављати друге послове који се односе на управљање поступком.

Судијски помоћници могу обављати послове из става 2. овог закона и у поступку по правним лековима.”

Члан 34.

Члан 299. мења се и гласи:

„Суд ће се постављањем питања и на други погодан начин старати да се у току расправе дају објашњења о свему што је потребно да би се утврдило чињенично стање важно за одлуку, као и да, изузетно, одреди извођење доказа по службеној дужности, ради утврђивања чињеница битних за одлуку, само када је то одређено законом.”

Члан 35.

Члан 317. мења се и гласи:

„Ако се рочиште држи пред измењеним већем, односно судијом појединцем, главна расправа мора почети изнова, али ће суд донети одлуку да се поново не саслушавају странке, сведоци и вештаци и да се не врши нов увиђај, већ да се прочитају записници о извођењу ових доказа.”

Члан 36.

У члану 373. после става 2. додаје нови став 3. који гласи:

„У случају да је првостепена пресуда већ једанпут била укинута, другостепени суд не може укинути пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 37.

У члану 392. став 1. после речи: „допуштености” додају се речи: „и основаности”, а речи: „Врховни суд Србије” замењују се речима: „Врховни касациони суд”.

Став 2. брише се.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. речи: „Врховни суд Србије” замењују се речима: „Врховни касациони суд”.

Досадашњи став 4. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Одлука се доноси и доставља првостепеном суду у року од три месеца од дана пријема предмета у Врховни касациони суд.”

Члан 38.

Члан 394. мења се и гласи:

„Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, странке могу изјавити ревизију у року од 30 дана од дана достављања преписа пресуде.

Ревизија није дозвољена о имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревизија је увек дозвољена када је то посебним законом одређено.”

Члан 39.

Члан 409. брише се.

Члан 40.

У члану 412. у ставу 2. речи: „(члан 394. ст. 2. и 3)” бришу се.

Члан 41.

У члану 422. у тачки 10. речи: „Србије и Црне Горе.” замењују се речима: „Републике Србије”.

После тачке 10. додаје се тачка 11. која гласи:

„11) ако је, у поступку по уставној жалби, Уставни суд утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајемчене Уставом у парничном поступку.”

Члан 42.

У члану 424. став 3. речи: „422. тач. 1, 2. и 10.” замењују се речима: „422. тач. 1, 2, 10. и 11.”

Члан 43.

У члану 428. став 1. реч: „вишим” замењује се речју: „другостепеним”.

Члан 44.

У члану 429. став 1. реч: „вишим” замењује се речју: „другостепеним”, а реч: „вишем” замењује се речју: „другостепеном”.

У ставу 2. реч: „вишем” замењује се речју: „другостепеном”.

У ставу 3. реч: „виши” замењује се речју: „другостепени”.

У ставу 4. реч: „виши” замењује се речју: „другостепени”, а реч: „вишег” замењује се речју: „другостепеног”.

Члан 45.

У члану 432. став 2. речи: „вишем” замењује се речју: „другостепеном”, а реч: „виши” замењује се речју: „другостепени”.

Члан 46.

У члану 446. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„У поступку у парницама због сметања државине не примењују се одредбе овог закона које се односе на одговор на тужбу и заказивање и одржавање припремног рочишта.”

Члан 47.

У члану 454. став 1. речи: „износ од 100.000 динара” замењују се речима: „динарску противвредност 2.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе”.

Члан 48.

У члану 467. став 1. речи: „износ од 100.000 динара” замењују се речима: „динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе”.

Члан 49.

У члану 469. речи: „износ од 100.000 динара” замењују се речима: „динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе”.

Члан 50.

У члану 474. ст. 1. и 2. речи: „износ од 100.000 динара” замењују се речима: „динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе”.

Члан 51.

У члану 486. став 1. речи: „2.500.000 динара” замењују се речима: „динарску противвредност од 300.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе”.

Став 2. брише се.

Члан 52.

У члану 490. став 1. речи: „износ од 300.000 динара” замењују се речима: „динарску противвредност 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе”.

Члан 53.

У члану 23. став 2, члану 63, члану 70. став 3, члану 172. став 2, члану 176. ст. 1. и 2, члану 177. ст. 1. и 2, члану 178. ст. 1. до 4, члану 179. ст. 1. и 2, члану 180, члану 389. став 1, члану 390. ст. 2, 3. и 5, члану 391. став 2, чл. 393, 396, 415. и 419. и члану 421. став 1. речи: „Врховни суд Србије”, у одређеном падежу, замењују се речима: „Врховни касациони суд”, у одговарајућем падежу.

Члан 54.

У члану 26. став 1, чл. 42, 55. и 60, члану 130. ст. 2. и 3, члану 141, члану 172. став 2. и члану 173. речи: „Србија и Црна Гора”, у одређеном падежу, замењују се речима: „Република Србија”, у одговарајућем падежу.

Члан 55.

Поступци започети пре ступања на снагу овог закона, окончаће се по одредбама овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, о ревизијама изјављеним пре ступања на снагу овог закона одлучиваће Врховни касациони суд у већу састављеном од троје судија, по правилима парничног поступка која су важила до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 56.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.